

20 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

G036, 21/16
BIBLIOTEKAUrzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3698.

Kl. 57 a 37.

Teofil Jarosz
(Warszawa, Polska).

Samoczynnie działająca chłodnica do aparatów kinematograficznych.

Zgłoszono 22 grudnia 1923 r.

Udzielono 14 grudnia 1925 r.

W celu zabezpieczenia filmów w aparatach kinematograficznych od nadmiernego nagrzewania, stosowane są chłodnice, t. j. przegrody w postaci dwóch równoległych do siebie ustawionych szklanych ścianek ujętych wspólną oprawką, tworzących razem zamkniętą przestrzeń wypełnioną wodą. Chłodnicę umieszcza się na drodze promieni, rzucanych reflektorem lampy na film, które, przechodząc przez warstwę wody, podlegają ochłodzeniu, oddając wodzie swe ciepło. Pod wpływem działania promieni woda nagrzewa się, paruje i chłodnica przestaje spełniać swe zadanie. Wolna od tych wad jest chłodnica, stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku, i przedstawiona na załączonym rysunku:

fig. 1 — wyobraża ją z widoku z przodu,
fig. 2 — w przekroju pionowym,

fig. 3 — w widoku z przodu w innym sposobie wykonania,

fig. 4 — w przekroju pionowym w tymże sposobie wykonania.

Chłodnica niniejsza składa się ze skrzynki a spoczywającej na odpowiedniej konstrukcji uszach a_1 , przytwierdzanych do korpusu latarni aparatu kinematograficznego. W skrzynce a wstawione są szczelnie szyby b . Górna część skrzynki a połączona jest za pomocą rury żebrowej c_1 , z poprzecznym zbiornikiem f_1 , umieszczonym ponad skrzynką a ; dolna część skrzynki połączona jest z dolnym zbiornikiem f_2 rurą żebrową c_2 ; poza tem zbiorniki f_1 i f_2 połączone są ze sobą również żebrowymi rurami c_3 .

Zbiornik f_1 zaopatrzony jest w zamykany otwór h do nalewania wody i na końcach posiada szklane dno do obserwowania sta-

nu wody; zbiornik f_2 posiada kran spustowy k .

Działanie przyrządu jest następujące:

Przed zapaleniem lampy aparatu nalewa się wodę przez otwór h do chłodnicy, tak, aby zbiorniki chłodnicy i rurki były pełne. Gdy po zapaleniu lampy, promienie jej nagrzewają wodę w chłodnicy, podniesie się ona rurą c_1 , ochładzając się w niej. Woda dostawszy się do zbiornika f_1 , jako gorętsza podnosi się do górnej warstwy, stopniowo ochładzając się, opuszcza się na dno i spływa przez rury c_3 , ostatecznie ochładzając się w nich. Z dolnego zbiornika woda podnosi się rurą c_2 do skrzynki a chłodnicy. Działanie chłodzące wyżej opisanego systemu rur jest silnie spotęgowane przez zastosowanie rur żebrowych. Ruch wody pokazany jest na rysunku strzałkami.

Do działania chłodnicy zastosowana może być również woda przepływająca (fig. 3 i 4). Skrzynka a chłodnicy posiada wówczas w górze i w dole dwa sztucery s do doprowadzania i odprowadzania wody. Ten sposób jest połączony z większym zużyciem wody.

Powyżej opisane urządzenia chłodnicy

wpływają na utrzymaniu w nich wody o niskiej temperaturze, a zatem dają pełną gwarancję należytego chłodzenia promieni lamp w aparatach kinematograficznych, co dodatkowo wyróżnia je z pośród dotychczas używanych chłodnic, zapobiegając zapalaniu się filmu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Chłodnica do aparatu kinematograficznego, znamionna tem, że dzięki krążeniu wody przez system żebrowych rurek, zostaje pochłaniane ciepło, doprowadzane przez przechodzące promienie, przyczem dwie lub więcej rurek łączy się z chłodnicą, a górne i dolne końce wszystkich rurek są połączone odpowiednimi zbiornikami.

2. Chłodnica według zastrz. 1, znamionna tem, że chłodzenie uskuteczniane być może również zapomocą wody przepływającej przez chłodnicę bez stosowania rur żebrowych.

Teofil Jarosz.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig 1

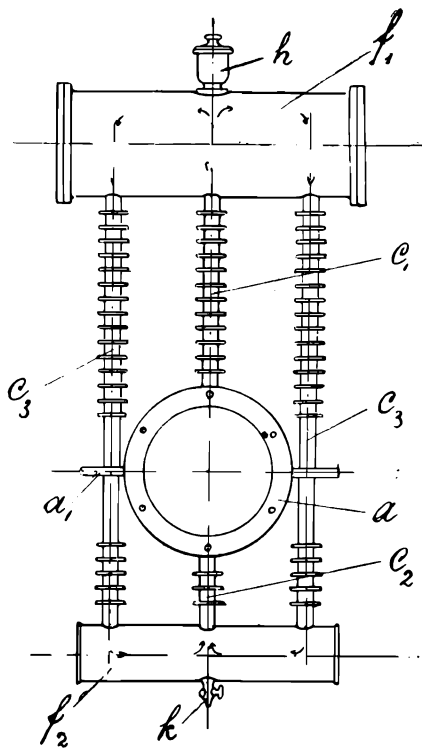

Fig 2

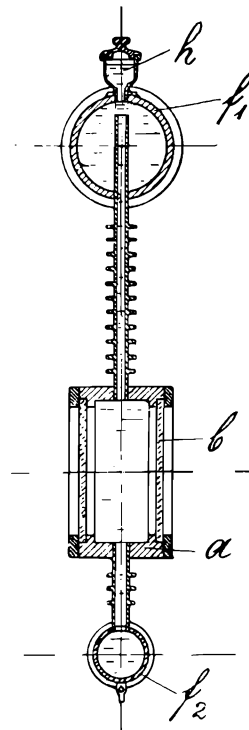

Fig 3

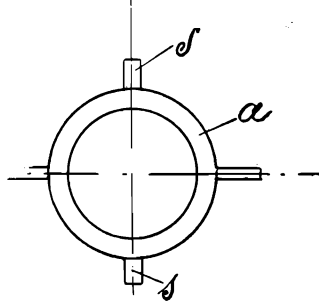

Fig 4

